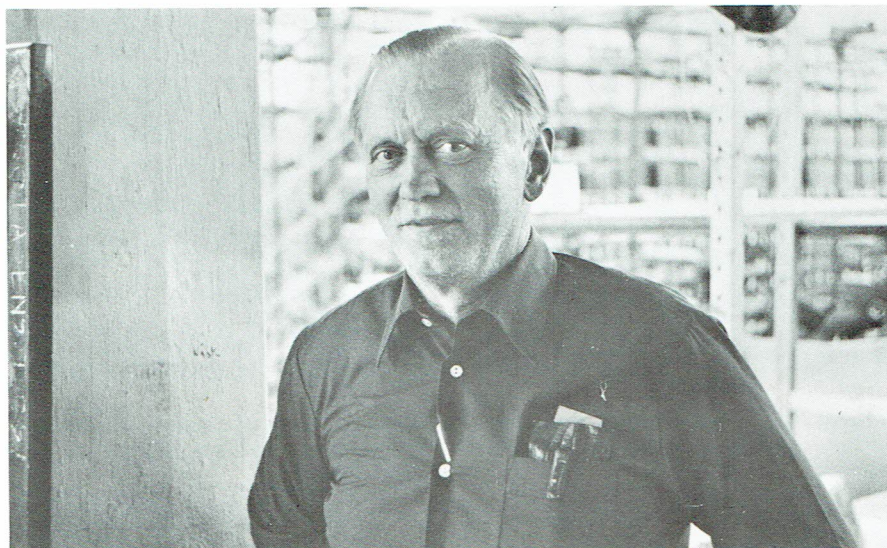

Varpningen – Kinnasands hjärta

Gun Claesson lagar in trådbrott.

Knut Emanuelsson

Carina Stockman

Presentation – varpning

För att olika avdelningar sinsemellan skall förstå varandra bättre, kommer vi i varje nummer av Kinnasandsbladet att presentera en avdelning. Vi valde att börja med varpningen och här följer några synpunkter som personalen i varpsalen tycker är viktig information till andra grupper inom Kinnasand.

Kort arbetsbeskrivning

Garnet kommer till varpsalen från färgeriet, uppdelat efter kvalitet och färg. Efter en karta över mönstret s k disposition sättes rullarna upp i en varpställ, som var och en tar 350–450 garnrullar. Varpan betjänas av en varperska och en uppsätterska.

Eftersom tygerna har en bredd på 120–160 cm och i regel består av ett par tusen trådar, måste garnet delas upp i olika band för att få ut hela bredden. Garnet från en varpställ varpas medan uppsätterskan gör klart det andra varpstället.

Efter varpningen körs varpen över till en vävbom som sedan transporteras vidare till väveriet.

Varpningen – Kinnasands hjärta

Varpningen är den mest avancerade avdelningen. Det tar lång tid att lära sig att varpa, och även om man arbetat som varpare på något annat företag är det mer komplicerat på Kinnasand med alla färger och mönster.

Det är ett stort ansvar som vilar på oss som varpare. Bli det något fel får vi personligen stå för det. På andra avdelningar t ex väveriet skyller de på oss. Vi kan bara säga att det gick inte bättre med det här garnet, eller ta skulden för ett misstag. Vi kan rätta till fel, som man inte kan senare i produktionen. Och när man gjort det, känns det mycket tillfredsställande. Att arbetet är krävande märks också på svårigheten att nyrekrytera varperskor. Men har man en gång lärt sig arbetet finns det inget mer stimulerande. Utbildningen av varperskor sker nästan uteslutande internt. Även om det går att få utbildning på annat håll, måste man lära sig Kinnasands speciella förhållanden.

Arbetsmiljön

Alla är överens om att kamratskapen på avdelningen är god, och när ackordet slopades blev det bättre. Tidigare betydde det mycket vilken bom man fick, om den var lätt eller svår. Nu uppdelas arbetet mer efter den varpan man står vid, och det fungerar mycket bättre.

I fråga om lokalen är inte alla överens. Det är ju bra att det är ljust och finns fönster, som går att öppna sommardag, men golvet kunde varit bättre, så att det varit lättare att hålla snyggt omkring sig.